

GRANDPIERRE ATILLA

LÉLEK ÉS VILÁGEGYETEM

AZ EURÁZSIAI ŐSMŰVELTSÉG JELENTŐSÉGE

Gyermekeink neveléséhez, életminőségünk javításához életfontosságú a lélek ismerete és önazonosságunk tisztázása. A mai világ lelketlenné vált. Pedig a lélek az alap, amire a tudás ráépül. Az elidegenedés lelki betegség, egyfajta pszichopátia, hiszen a „pszicho” jelentése: lélek, a „patia” jelentése: betegség. Legalapvetőbb felelősségünk, hogy lelkünk egészségét biztosítsuk. De hogyan? Legfontosabb, hogy lerázzuk magunkról az elidegenítő tudást. A lélek valóságát nem a téves, hamis, valótlan, hanem az igaz, a Természetnek, a valóságnak megfelelő érzéseink adják.

Elidegenedtünk magunktól. A modern ember úgy véli, minden nemzedékek közül az övé a legokosabb, és ahogy a múlt felé haladunk, úgy csökken a tudás. Ha ettől a tudástól vagyunk emberek, akkor őseink eszerint kevésbé okosak, tehát kevésbé emberek. Vajon nem önmagát alacsonyítja le, aki saját őseit lealacsonyítja?

Elidegenedtünk a Természettől. A modern ember úgy véli, a Természet élettelen anyagtömeg (ezért kisbetűvel írandó), s csak arra való, hogy az ember leigázza.

Elidegenedtünk a történelemtől. A modern ember úgy véli, a civilizáció 3000 éve, az ókori görögökkel, vagy 5000 éve, a mezopotámiai kultúrával kezdődött. Ami ezelőtt történt, azt, úgymond nem tudjuk és nem is fontos, hiszen a tudományok, a kultúra, a civilizáció, úgymond, akkoriban született.

Ahhoz, hogy legyőzzük az elidegenedést, szükségünk van egy olyan tudásra, amely nem idegenít el bennünket önmagunktól, a történelemtől, a Természettől. Ahhoz, hogy visszanyerjük lelki épségünket, ki kell lépünk az anyagiakra túl nagy hangsúlyt helyező modern szemléletből, és szélesebb összefüggésekben kell az emberi önazonosságról, a Természetről, a történelemről gondolkodnunk. Lélek és Világegyetem című könyvünkben erre a feladatra vállalkoztunk.

Be kell látnunk, az elidegenedés betegség, szörnyű lelki és szellemi betegség. A Világ

Egészségügyi Szervezete, a World Health Organization tanulmánya szerint a mai világ első számú, vagyis legnagyobb problémáját a magatartás-zavarok, a civilizációs ártalmak, a depresszió, az elidegenedés jelentik. Lelkünk és szellemünk beteg. S ha így van, ideje felmérnünk, miben gyökerezik a bajunk, miért és mikor zökkent ki a világ eredeti, természetes medréből.

Sokáig úgy tudtuk, hogy az ókori görögökkel kezdődött úgyszólván minden, ami a modern világ számára érték. Csak-hogy maguk az ókori görögök, Strabón és Homérosz ismerik el, hogy náluk kezdődtek a bajok. Strabón (i.sz. 23 körül) ugyanis főművében Homéroszra (i.e. 800 előtt) is hivatkozva ezt írja: „a nálunk dívó életmód már majdnem minden nép között elterjedt s megrontotta az erkölcsöket, amennyiben bevitte közéjük a fényűzést, az élvhajhászást, a csalárdságot s a kapzsiság ezerféle módját... a fondorlatosságot... a vagyongyűjtést... az igazságtalankodást... a züllöttséget... a kétszínűséget...” – írja Strabón „Geógraphika” című könyvének 318-ik oldalán (1977). Úgy tűnik, a modern világ éppen azokat a tulajdonságokat értékeli és jutalmazza, amelyek minden más társadalomban bűnnek számítottak. És ezeken az alapokon épült fel a modern, materialista civilizáció, a világtapasztalásnak az a viszonylag új módja, amely az életet és a Kozmoszt teljes mértékben minden

szentségétől megfosztottként fogja fel (Eliade 1987, 9). Tény, hogy ezek a jellemzők az elmúlt évezredekben tovább erősödtek, és a fogyasztói társadalom valósággal ennek a materialista, erkölcstelen szemléletnek a megtestesítője. Ahhoz, hogy megtaláljuk a kiutat, látnunk kell, milyen volt a romlatlan, lelkiileg-szellemileg ép civilizáció, és ennek értékeit kell életképesse tennünk a mai világban.

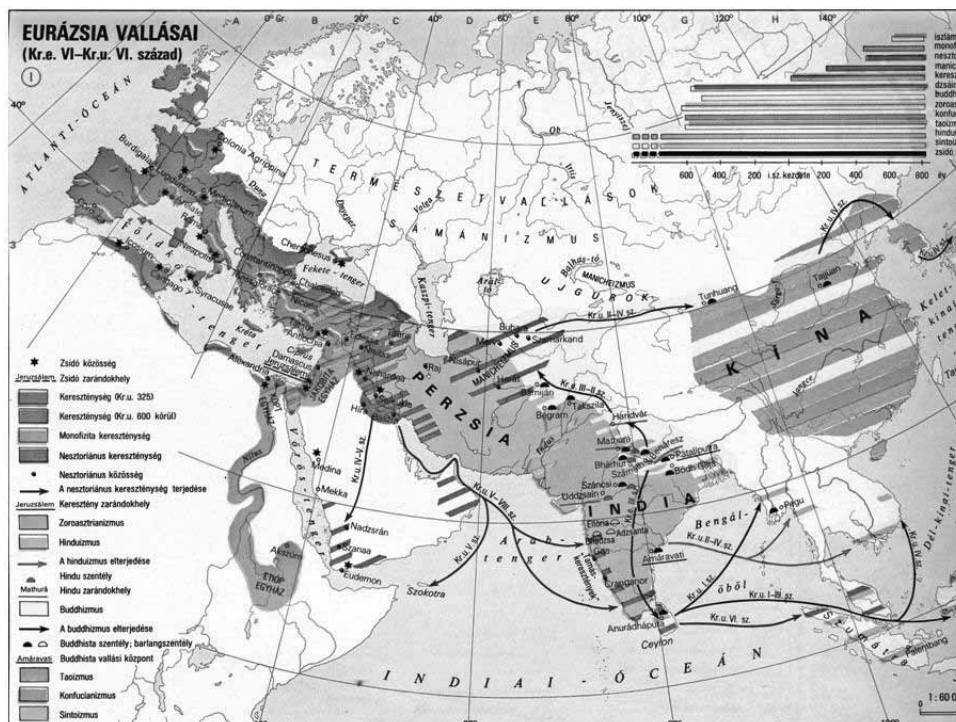
AZ EURÁZSIAI ŐSMŰVELTSÉG

Ebben a cikkben egy kulcsfontosságú tényre szeretnénk felhívni a figyelmet. Ez a kulcsfontosságú tény a következő: **létezett a mezopotámiai civilizáció előtt egy, a mainál egészségesebb, szélesebb körű és mélyebb tudás az emberről, a Természetről és a történelemről, mégpedig a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig kiterjedő hatalmas övezetben.** Nehéz ennek a jelentőségét felbecsülni. Itt csak érzékeltetni tudjuk, amit a „Lélek és Világegyetem” című könyvben részletesen is kifejtünk.

Az ősi műveltség megértése számára kulcsfontosságú, hogy a térképen el tudjuk helyezni az egyes vallások körzetét térben

és időben. Rendkívüli jelentőségű, ám mindmáig figyelembe nem vett tény, hogy a természetvallás elterjedési körzetének változása meglehetősen jól követhető az elmúlt évezredekben.

A Természetvallást (nagybetűvel írva) az különbözteti meg a kisbetűvel írt természetvallástól, hogy a Természetet élő és értelmes lényként fogta fel. Olyan mélyreható különbség ez, amely egészen más természetű civilizációt jelent. A Természetvallás az egyetlen, amelyben a tudomány és a vallás egységes egészet alkotott, hiszen a vallás azt a Természetet tisztelte, amelyet a tudomány megismert. Könyvünkben kimutatjuk, hogy az ősi Természetvallás ismerte a Világegyetem legmélyebb lényegét, az anyag, az élet és az értelem alapelvét, s e három kozmikus alapelv kapcsolatát. Az ősi mágus-bölcsek jelképeikben az őstudás lényegét az Egyháromsággal, a Világfa, az Életfa és a Tudás Fája jelképeivel fejezték ki. Az Életfa a Világegyetem élő mivoltát, a Tudás Fája a Világegyetem értelmes lény voltát hangsúlyozza. Ez a tudás nemcsak a későbbi mezopotámiai és görög műveltséget haladta meg, hanem a modern tudományt is. Ennek fényében a

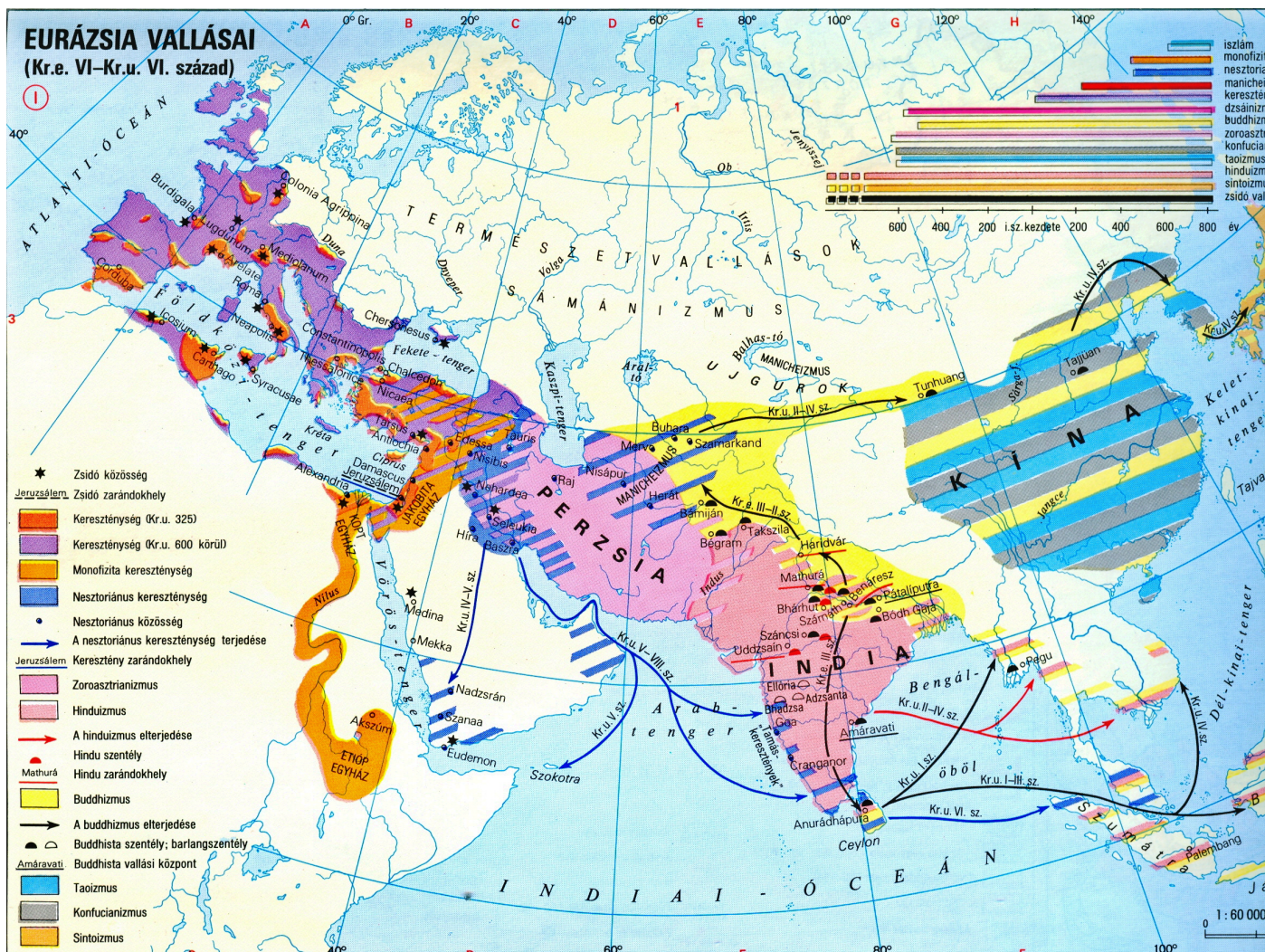

1. kép. A természetvallás-sámánizmus fehér színnel jelölt körzete az i.e. 6. – i.sz. 6. században (Középiskolai Történelmi Atlasz, 1974). A legtöbb új vallás i.e. 1500 után terjedt ki nagyobb körzetekre. Ez azt jelenti, hogy az ősi, több millió éves Természetvallás Eurázsia és Afrika legnagyobb részén az i.e. 2. évezred elején még fennállt. Ez pedig azt is jelenti, hogy ebben a körzetben és ebben a korban a vallás és az emberiség alapvetően egységes volt.

EURÁZSIA VALLÁSAI

(Kr.e. VI–Kr.u. VI. század)

1

Természetvallás körzete volt az emberiség legmagasabb műveltséget hordozó térsége. Berze-Nagy János „Égigérő Fa” című könyvében kimutatta, hogy a Világfa jelképrendszere a magyar népmesékben a leggazdagabb. Ez pedig ismét a Kárpát-medence kiemelkedő szerepét jelzi a Természetvallás eszmerendszerében.

A Természetvallás korában valójában nem sámánizmusról kell beszélnünk, hanem mágikus vallásról. A kettő között ég és föld a különbség. Az ősidőktől egészen a modernitás kezdetéig, a mágusok az államszervezésben kulcsszerepet betöltő tisztviselők, a királyi végrehajtó tanács tagjai, a Természet titkainak ismerői, látnokok, csillagászok, papok, filozófusok, orvosok egyaránt – röviden, egy szóval: bölcsek. A mágusok voltak az ősi bölcsesség átmentői, az emberiség egységének védelmezői, az első államszervezők, a tudományok, a művészetek, mesterségek feltalálói. A sámánok ehhez képest csak a mágusok őshagyományának morzsáit őrizték meg, mégpedig egy eredeti értelmét jórészt elvesztett, lesüllyedt értelmezési rendszerben.

AZ ŐSI EURÓPA – AZ EMBERI CIVILIZÁCIÓ BÖLCSŐJE

John Noble Wilford 2009 decemberében a New York Times-ban megjelent cikkét így kezdi: „Görögország és Róma dicsősége előtt, sőt, az első mezopotámiai városok és a Nílus menti templomok előtt, a Duna alsó folyásánál és a Balkán hegylábai előtt egy olyan nép élt, amely művészetében, technológiájában és nagytávolságú kereskedelmében megelőzte korát. Másfél évezreden át, i. e. 5700-tól vagy még korábban már földet műveltek és jelentős városokat építettek, néhányat akár kétezer épülettel. Birtokában voltak a rézöntés tudományának, ami a kor új technológiája volt.

Az egész eurázsiai síkság legtermékenyebb, leggazdagabb körzete a Kárpát-medence. Népesége az i.e. 5000 körüli időszakban 2 millió fős lehetett. Nyugat-

Európa a demográfusok szerint jelentős mértékben innen népesült be, s Kelet-Európa és Észak-Ázsia népessége nagyobb hányadának is a Kárpát-medence volt az őshazája. Amíg a sztyeppe túlnyomó része fátlan, bokros-mezős, kietlen pusztá, addig a Kárpát-medence gazdag növényzetű, gyakran fás, ligetes, erdős. Az ásványkincsekben kiemelkedően gazdag Kárpát-medencét körbevevő hegységek védő, egységesítő és kiegyensúlyozó hatása, az egymás közelében futó két hatalmas folyó, a Duna és a Tisza, a 200 000 négyzetkilométernyi lösztakarón létrejött magas humusztartalmú termőföld az életföldrajzi viszonyok számára különlegesen kedvező feltételeket teremtett. Így a puszták mentén lakó népek természetszerűen hajlottak arra, hogy kelet felől a puszták termékenyebb, gazdagabb nyugati körzeteibe utazzanak – írja az Enciklopédia Britannica. A Kárpát-medence volt a mágusok elsődleges központja. A mágusok vallásának Kárpát-medencei jelenlétét a régészeti leletek legalább i.e. 5700-tól igazolják. A leletek fényében innen terjedt el az ősi mágikus műveltség a Csendes-óceánig.

AZ ŐSI EURÁZSIA MŰVELTSÉGE

Az eurázsiai magasműveltség magasabb szintű volt, mint a korabeli kínai, mezopotámiai, görög, és ezt maguk, ezek a műveltségek ismerték el. Például Kína és Perzsia azzal, hogy egész államszervezete, papi szervezete a mágusoktól való. Nagyon ősi időkben, vagy már a kínai vallás hajnala előtt, a mágusok vallásának szervezett papsága lehetett a későbbi Kína körzetében. A régészeti leleteken talált ősi jelképek alapján a kínai vallás hajnalát az i.e. 5. évezred előttre tehetjük. Az ősi és ókori Kínában a 'mágus' az uralkodók udvarához szorosan hozzátartozó, magas rangú állami hivatalú betöltő személy, tanácsadó, isteni tudással bíró látnok, felelős tisztviselőként illetékes a csillagászat, a fohászok és a gyógyítás terén – írta Victor H. Mair, a híres sinológus. A Kárpát-medence központú Ősi Európa műveltsége kiterjedt egészen

a Csendes-óceánig és Indiáig. 1. képünkön látható, hogy a konfucianizmus és a taoizmus az i.e. 3. századtól terjedt el Kínában. Ezelőtt itt a mágikus természetvallás uralkodott.

A zoroasztrizmus az i.e. 6. századtól terjedt el a későbbi Perzsia területén. A zoroasztrizmus hívei azonban nem ezen a néven, hanem az ősi 'magianizm', 'mazdayasna' néven nevezik vallásukat. A 'magianizmus' jelentése: mágusok vallása, mágikus vallás. Feltehető, hogy az i.e. 1. évezred előtt e térségben is a mágikus Természetvallás uralkodott. Megalapozottnak tűnik, hogy az i.e. 3. évezredig a mágusok vallása Eurázsia túlnyomó részének meghatározó vallása volt.

A Természetvallás civilizációjában a jog alapja a természetjog és a közjog volt. A magánjog előtérbe kerülése Rómában a társadalom térvesztésének, az individualizmus térhódításának egyik jele. Az individualizmus mindent az egyénre, a testi valójában adott egyénre vonatkoztat. Ezzel szemben igazi valóságunk, amelyből létrejöttünk és amelyhez tartozunk, közösségi természetű. Családból jöttünk létre, nemzetből, az emberiségből, a földi élővilágból, a kozmikus élővilágból, és ezek nemcsak életünk forrásai, de egyben fenntartói, hajtóerői, céljának és értelmének letéteményesei. Lelki épségünk alapja öna-

zonosságunk felfedezése. Igaz, hogy egyéni mivoltunk életfontosságú, de éppúgy igaz az is, hogy közösségi mivoltunk is életfontosságú, sőt ez az a valóság, amely az egyén számára alapvető. Önazonosságunk nemcsak testi létünkre korlátozódik, mert magában foglalja közösségi mivoltunkat, családi, nemzeti, emberi önazonosságunkat éppúgy, mint az Élő Természettel fenntartott személyes kapcsolatunkat.

Nemrég kimutatták, hogy egy jó házastársi kapcsolat 20-szor többet ér életminőségünk számára, mint egy magas fizetés. Lelki épségünk számára a családukkal, hazánkkal fenntartott jó, tiszteleten és szereteten alapuló kapcsolat sokkal fontosabb, mint az anyagi javak magas szintje. Azért gyógyító erejű a párkapcsolat, a család, a nemzet, az emberiség, a Mindenség, mert közösségi egészségünkhöz mindez hozzátartozik, mert a valóságban közösségi lények vagyunk. Lelki épségünk eltemetett, felfedezendő tartományai éig érnek: közösségi, kozmikus lények vagyunk.

Nem igaz az, hogy a mostani nemzedékek a legokosabbak minden eddigi nemzedék közül. Nem igaz az, hogy a nyugati civilizáció a legjobb minden eddigi civilizáció közül. Létezett az ember lelki épségének megfelelő civilizáció, nem is olyan régen, csak rá kell nézzünk a térképre. Tény, hogy a Természetvallás fokozatosan vissza-

szorult, teret veszített a térképen. De lelkünkben újra teret adhatunk a lelki épség és újjászületés vágyának. Lelkünk újjászületésében rendkívüli jelentőségű az ősi eurázsiai műveltség ismerete.

2. kép. A Természetvallás köze 600 évvel későbbre lecsökkent, de i.e. 1200-ig még mindig jelentős körzetre terjed ki.

EURÁZSIA VALLÁSAI
(VI–XII. század)

IV.(XII.) ÉVFOLYAM 11-12.SZÁM

2016. NOVEMBER-DECEMBER

Arany **TARSOLY**

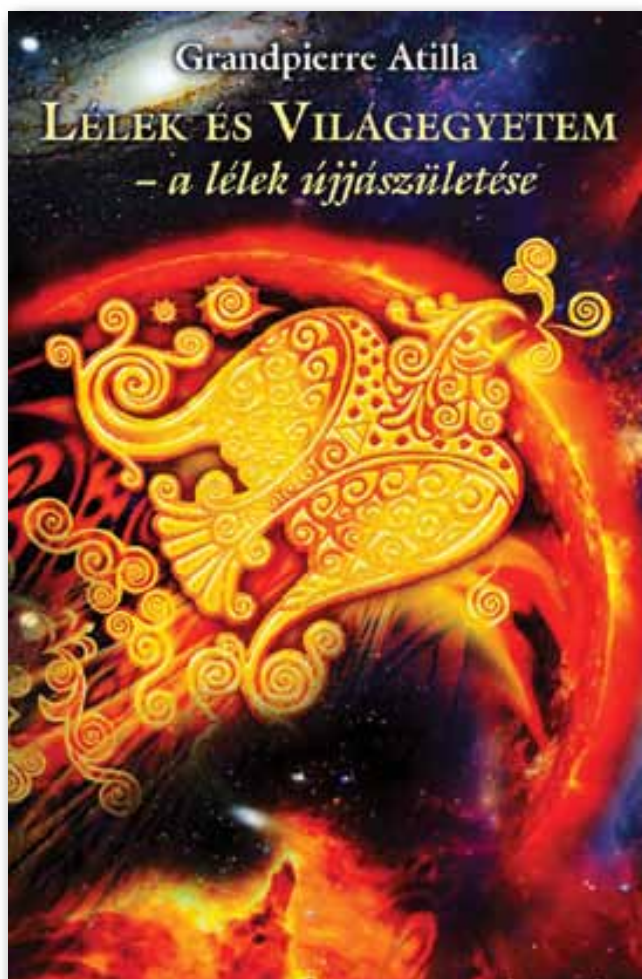
A Z É L Ő H A G Y O M Á N Y

695 FT

 Arany
Tarsoly

Arany Tarsoly évkönyv

Hagyománytisztelet, magyarságtudat,
az ősi múlt megismerése
több száz oldalon.

Már rendelhető a 2016-os évfolyam is!
Kapható még a 2012, 2013, 2014, 2015 évfolyam.

Ára: 6 800 forint.

Megrendelhető:

06/70 630 5510

